

وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾

28 Eğer Rabbinin rahmetinden, lütfundan umduğun, eline geçmeyen kazançlardan, gelirlerden dolayı etrafındaki muhtaçların sıkıntıya düşmelerini önleyemiyorsan, hiç olmazsa imkâna kavuşuncaya kadar, onlara, sıkıntılarını hafifletecek kolaylık yolları göster.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ
فَتَقْعَدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾

29 Elini boynuna bağlayan kimse gibi, eli sıkı, cimri olma. Büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır, kaybettiklerinin hasretini çeker durursun.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

30 Rabbin, sünnetine, düzeninin yasalarına uygun olarak, iradesinin tecellisine tâbi, akıllı ve sorumlu kullarından bazılarının rızkını bollatırır, bazılarına da ölçüyle, kısarak verir. Allah kullarının gizli-açık durumlarından haberdardır. Her şeyi bilir, görür.

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ
إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ خَطًّا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

★ 31 Masrafların artacağı, yoksulluğa düşeceğiniz endişesiyle, içiniz titreyerek korkudan çocuklarınızı öldürmeyin. Onların da, sizin de rızkınızı, ekmeğinizi, aşınızı biz veriyoruz. Onları öldürmek büyük bir suç, büyük bir cinayettir.

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

32 Zinaya yaklaşmayın, zina ile sonuçlanacak ilişkilerden uzak durun. Zira zina büyük günah, yüz kızartıcı, gayrimeşrû bir ilişkidir. Soysuzluğa, tehlikeli hastalıklara, korunması gereken değerlere tecavüze, cehenneme götüren kötü bir yoldur.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا
لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾

33 Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı, saygıya lâyık bulunduğu cana kıymayın. Bir kimse haksız yere öldürülürse, onun velisine hakkını alması için yetki verdik. Ancak veli de cahilce davranarak kısas gereği infazda şer'i-kanuni sınırları aşmasın. Zaten kendisine yetki tanınarak yardıma lâyık görülmüştür.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾

34 Kendisi reşid oluncaya, onsekiz yaşını doldurunca ya kadar, iyi niyetle değerlendirmelerin dışında yetimin malına yaklaşmayın.

Sözlerinizi taahhütlerinizi eksiksiz-kusursuz yerine getirin. Sözler ve taahhütler mesuliyeti gerekirir.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

35 Ölçtüğünüz zaman, ölçü tam doldurun. Doğru, sağlam, düzgün, ölçü ve tartı âletleriyle ölçüp tartın. Bu daha hayırlıdır. Hem de doğuracağı sonuçlar bakımından daha güzeldir.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

36 Hakkında bilgin olmayan alanlarda konuşma, görmediğin, duymadığın, bilmediğin konulara takılıp insanlara iftira etme. Çünkü kulak, göz, gönül ve akıl bunların her biri, yaptıklarından sorumludur.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

37 Bilgi ve becerini ötüye kullanıp yeryüzünde kibirlenerek, büyüklenerek yürüme. Sen asla yeri yaramazsın. Dağlarla da ululuk yarışına giremezsin.

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

38 Bütün bu sayılan yasaklar, Rabbi'nin nezdinde hoş karşılanmayan, tescilli yasaklar ve suçlardır.